

Hírlevél

Szentírás Szövetség

2010. ősz

Szeretettel köszöntjük a kedves Olvasót!

Hadd kezdjem a hálaadással: Most, hogy az év nagy része már mögöttünk van, olyan jó látni, hogy Isten minden külső és belső nehézség ellenére csodálatosan megáldotta a munkánkat 2010-ben. Mintegy 80 olyan gyülekezettről tudunk, ahol a *Kereszt-kérdések* sorozatot használják, és nagyon sok pozitív visszajelzést kapunk folyamatosan: vannak hitre jutó, vagy hitükben megújuló emberek mindenütt. Örülhetünk annak is, hogy az ez év elején indított nőknek szóló bibliaolvasó vezérfonalunk, a *Lélekfrissítő* kezdeti példányszáma megduplázódott, és egyre többekhez jut el. Nemzetközi szerepvállalásunk is nőtt az európai *Szentírás Szövetségen* belül – hogy csak néhányat említsek azok közül, amik engem személy szerint is érintenek. De folytathatnám a sort a táborokkal, az új honlappal, és sok egyébvel – amiről majd olvashatunk a hírlevél beszámolóiban, ha továbblapozunk.

Nemrégiben egy nagyobb *Szentírás Szövetség* szervezet munkatársával beszélgettem, aki egyszerűen nem akarta elhinni, hogy itt nálunk mindössze hárman „pörgetjük ezt a sok tényért” mint azok a bizonyos kínai mutatóványosok a cirkuszban... No, igen. Ami engem illet, néha, sőt sokszor pontosan így érzem magam. És ilyenkor üt be nálam az, amit magamban „feladat-paralízis”-nek hívok. Én legalábbis így neveztem el azt az állapotot, amikor az ember a sok teendő közepette egyszerűen lebénel, mert csak ez zakatol a fejében: „Ezt mind egyszerűen L-E-H-E-T-E-T-L-E-N elvégezni. Hol kezdjem?!”

Talán ismerős nekünk is ez az állapot – a munkahelyünkről vagy otthonról az elvégzendő teendők listájára nézve, vagy éppen gyülekezeti szolgálataink között... vagy mindenhol! Írhatnék most ezzel kapcsolatban arról, hogy tényleg annyira fontos-e mindent elvégezni, ami képzeletbeli vagy valós listánkon található. Vagy hogy érdemes a fontossági sorrendünket is felülvizsgálni időnként. Most mégis egy Igét sze-

Tartalom

Bevezető

Összefoglaló

Angol gyermektábor

Angol szemmel

Angol tinitábor

Sport tábor

Német tábor

Lélekfrissítő

Angol klubok

Kereszt-Kérdések

Imatémák

retnék a Testvérek elé hozni, ami engem néhány hete egy ilyen „leblokkolt” állapotomból mozdított ki, és azóta is velem maradt Isten bátorításaként. Dávid mondta e szavakat fiának, Salamonnak, aki előtt a templomépítés hatalmas feladata állt: „Légy erős, légy bátor, és **cselekedj!** Ne félj, és ne rettegj, mert az Úristen, az én Istenem veled van, nem hagy cserben, és nem hagy el, amíg be nem fejezed az Úr háza szolgálatához szükséges valamennyi munkát.” (1Krón 28.20)

Isten nekem is üzent Dávidon keresztül: „Elég a bénult sopánkodásból! Kezdj hozzá bátran, és **cselekedj!** Az eredményt pedig bízd rám! Ami az én Országom építése szempontjából fontos, az el fog készülni!”

Nem tudom, hogy kinek mi az a feladat ma, amivel így ébredtünk: „Ezt L-E-H-E-T-E-T-L-E-N elvégezni. Mert olyan sok/ mert alkalmatlannak érzem magam rá/ mert nincs kedvem hozzá...” Ha ebben a helyzetben találjuk magunkat, rázzuk le tehetetlenség bénultságát, legyünk erősek, legyünk bátrak, és cselekedjünk. Az eredményt pedig bizzuk Arra, aki öt kenyérből és két halból ötezer embert tartott jól, és aki arról volt híres, hogy tökéletlen embereket hívott el arra, hogy általuk végezze el az Ő tökéletes akaratát. Akkor hát nekünk is van remény!

Áldott adventi készülődést és örömteli Karácsonyt kívánok szeretettel, munkatársaim nevében is, minden kedves Testvérünknek.

Komlósi Erzsébet
Vezető munkatárs

A táborszervező összefoglalója

Hálás szívvel mondunk köszönetet Istennek az átélt csodákért, az Ő kegyelmének kiáradásáért a nyár alatt. Fantasztikus szolgálói csapatokat hozott Isten össze, amit a közös kemény szolgálat csak még jobban összekovácsolt. A létszámokban is meglátszott Isten áldása (bár tudjuk, hogy nem ez a lényeg). Több mint 400 gyermek hallhatta Isten Igéjét a táborainkban, 16 helyszínen, az ország egész területén. De hol is pontosan?

Június 28-július 2 között: Budapest-Újpest (Sport tábor)

Július 5-9: Bénye, Monor, Székesfehérvár (angol hetek)

Július 12-16: Dad, Balatonőszöd, Sellye, Bp-Csillaghegy, Miskolc (angol)

Július 19-23: Sajóbáony, Nagytarcsa, Bp-Szemeretelep, Bp-Újpest (angol)

Július 19-23: Kecskemét (angol középiskolás tábor)

Július 26-30: Vésztő, Tápiószele (német tábor)

Augusztus 2-6: Budaörs (német tábor)

Nyári gyermektáborok

Budapest-Szemeretelep

Az idei angol tábor a „Groundbreakers” témára épült, építőmunkásokkal a tábori dekoráción, ami Szemeretelepen nagyon találó volt, ugyanis a kert végében épül az új templomépület. Két év kihagyás után szervezett a szemerelepi református gyülekezet újra angol tábort a *Szentírás Szövetség* segítségével.

A táborban voltak speciális nevelési igényű gyermekek is, akik ugyanolyan lelkesen (ha nem lelkesebben) vettek részt a programokban, mint a többiek. Családias volt a hangulat, hamar jó kapcsolat alakult ki a táborvezetők és a gyerekek között. Az angol csapat nagyszerű volt, mindenből kivették a részüket, és látszott rajtuk, hogy ők azért jöttek, hogy egy szeretetben együtt töltött nagyszerű hét során közelebb vonzzák a gyermekeket Jézushoz.

Két személyes kedvenc pillanatom a táborból: 1. Ebéd után az egyik lánnyal (akiről tudtuk, hogy a családja az okkult dolgok iránt érdeklődik) beszélgetett egy helybeli segítő. Odamentem, hogy hívjam a lányt a következő programhoz, de előbb belehallgattam a beszélgetésbe. Istenről beszéltek, a lány kérdezgetett, és látszott, hogy szomjazik Isten Igéje után. Ekkor úgy döntöttem, hogy ő most a lehető legjobb helyen van, hiszen ez a tábor célja! Több, mint egy órán át beszélgettek, és az a pár perc, amit én hallottam, számomra is nagyon megerősítő volt.

2. A szülőknek tartott bemutatón előadtunk egy némajátékot Jézusról, ahogy átveszi a helyünket, és ő szenved el a büntetést.

Miután vége lett a színdarabnak, láttam, hogy az egyik szülő szeméből patakanak a könnyek. Az ilyen pillanatokért nagyon hálás vagyok Istennek. Olyan jó, hogy Ő gondoskodik arról, hogy kapjunk visszajelzést is. *„Mert ahogyan az eső és a hó lehull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termővé és gyümölcsözővé teszi; magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek, ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem. /Ézs 55, 10-11/*

Cukor a salátámban

Avagy egy angol lány tapasztalatai egy Magyar táborban

Amikor Magyarországon jártam, cukorral ettem a salátámat. Ez egyike volt azoknak a dolgoknak, amin meglepődtem, míg két hétig a magyar *Szentírás Szövetségénél* szolgáltam ezen a nyáron. Nem volt még olyan régen, hogy búcsút vettem a csapatomtól Budapesten, és hazatértem tele történetekkel, legyőzött nehézségek és tapasztalatok emlékével. Tapasztalatokkal, amik felbátorítottak, megerősítettek és jobban megértették velem Isten kegyelmét, és az Ő csodálatos munkáját.

Az angol csapat mutatta be a napi Biblia-tanítást, tanította meg a napi aranymondást, vezette az angolórákat, illetve bizonyoságot tett a gyerekeknek. A székesfehérvári tábor nagyobb lett, mint amire számítottam, több mint 50 gyermekkel, akik közül sokaknak nincs rendszeres kapcsolata hívőkkel. Első pillanatban elborított a gyerekek serege, de egyre jobban felbátorodtam, köszönhetően a csapatunk összetartásának, a megbeszéléseink imádságainak és a helyiek lelkesedésének.

A csapatunk teljesen vegyes volt származásra, életkorra, nemre és tapasztalatra tekintettel, de egyesített minket a közös vágy, hogy megosszuk Isten örömeit. Minden estét együtt töltöttünk, készülve a másnapra, beszélgetve, nevetve.

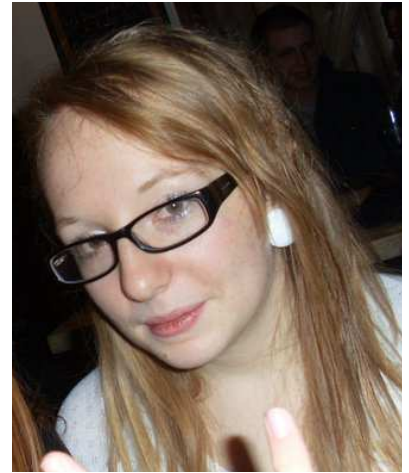
Belemerültem a helyi kultúrába is. Együtt laktam a helyiekkel, és a gyülekezeti tagoknak hála, kipróbálhattam a nagyszerű magyar konyhát. Magyar szavakat és kifejezéseket tanulhattam, amik közül máig a „Semmi baj!” a kedvencem. A hétvégék során felfedezhettem Budapestet,

tanulhattam a magyar történelemről, és még gyülekezetbe is eljuthattam. Sosem felejttem el az itteni tapasztalataimat. Nagyszerű volt megismerni egy csodálatos országot ilyen nagyszerű módon, szolgálni Istent, és növekedni a hitemben. *Jennifer Leith*

Angol Középiskolás Tábor

Egy résztvevő, Csekő Anna beszámolója

Immáron tizedjére rendezte meg a Szentírás Szövetség a Nyárlőrinci szőlőknél az angoltábort. Én személy szerint már hatodjára vettem részt, és elmondhatom, hogy nem hiába vonulok el az úgynevezett civilizációtól évről évre erre a hétre.

A tábornak három fő célja van (ahogy az első nap ezt ők is elmondták): hogy fejlesszék az angoltudásunk, hogy jól érezzük magunkat, de leginkább, hogy minél többet megtudjunk Istenről.

Az elsőt biztosítják már eleve azzal, hogy egy körülbelül tíz tagból álló angol anyanyelvű csapat is jön a táborba, akikhez bármikor odamehetsz beszélgetni egy jót, illetve az angolórákkal, ahol ebben az évben egy előadást is kellett gyakorolnunk a péntek esti *Talent Night* (Ki-mit-tud)-ra.

Itt rá is térnék a második kitűzött célra. Minden nap több játékos programunk volt, amit főleg csapatokban csináltunk. Ilyen volt az első csapatverseny, illetve a mini-olimpia, ahol vándorolva hol tollasozni, hol ping-pongozni kellett 2-2 percig. Nagyon jó móka volt a skóttánc is, a már profivá váló *Ken* és *Gwyn* tanításában. A már korábban említett *Talent Nightra* is lehetett jeletkezni előadónak, aki érzett magában erre késztetést. Így láthattunk improvizációs műsort a *Beugró* mintájára az angolokkal, hallhattunk rövid zongoraelőadást, illetve többször is tanúi lehettünk egy drámai szakításnak.

Végül Istent és a keresztyénséget nem csak a minden napon megtartott áhitattal, és az annak megértését segítő Ige-tanulmányozásokkal (Bible study) hozták közelebb hozzánk, és ismertették meg velünk, hanem eleve azzal, hogy eljöttek, és példát mutattak, hogy nem feltétlenül kell unalmas, mindenféle móka nélkül életet élnie egy keresztyén embernek.

Összefoglalva, megint egy újabb élménnyel gazdagított az angoltábor ezen a nyáron is, és reményeim szerint ez jövőre is így lesz.

Török Ildikó: Nézőből játékos

Sport tábor a Benkő István Ref. Általános iskolában

2009-ben már volt az én mozgékony gyermekem *Szentírás Szövetség* által szervezett sporttáborban, és minden nap, amikor mentem érte, azzal fogadott, hogy „túl hamar vége lett ennek a jó napnak, korán jöttél értem”. Tavaly, ahogy szülőként ott ültem a péntek délutáni bemutatón, több volt, mint meghatódás. Az én szívemet Isten arra indította, hogy jelentkezsem: én is szolgáló legyek. 26 gyerek volt idén, így 4 csapatot alakítottunk. Délelőttönként a foci és kosárlabda elemeit gyakorolták, és a szabályokkal ismerkedtek.

Ebéd után a Bibliai tanítás következett. A bibliai történetek magyarázását mindig összekötöttük az éppen zajló VB-hez kapcsolódó egy-két történettel. A keresztyén sportoló is ember, mégis annyiban más, hogy Krisztus jellemét szeretné kiábrázolni. A csapatok körmérkőzéseket is játszottak, de volt íjazás és a kánikula enyhítésére vízbombázás is. A sportjátékokat a győzelemért, a dicsőségért játsszák. Itt jutalmazás is volt, aminek nagyon örültek a gyerekek, de már ők is tudják, hogy aki Jézussal jár, annak a Mennyben van jutalma, ami drágább mindennél.

Verner Katinka: Német gyermektábor Tápiószelén

Meg kell mondjam, eléggé izgultam amiatt, hogy fog sikerülni a hét. Most vezettem először tábort, ráadásul a segítők nagy részét nem is ismertem. Aztán, mint kiderült, sok önkéntesünknek az első tábora volt ez a szóban forgó. Jó kis kezdet – gondoltam magamban – vak vezet világtalant! Sőt, ezen a helyszínen először került megrendezésre német tábor, tehát a fogadtatás is kétséges volt, vajon nem jobban akartak-e volna angolul tanulni? Megjegyzem: a szó szoros értelmében is úttörő volt a tábor, mert – aki ott volt emlékszik – a központi téma a hét során az építkezés volt!

Volt még egy a kezdeti aggodalom: az egyre növekvő létszám. Pár nap alatt, nem tudni honnan, de előkerült még kb. 15 jelentkező, a már meglévő harminc mellé. Nem volt aprócska a szolgálói csapat sem. Csupa ismeretlen arc, akiket szintén összefogni és koordinálni kell. Szóval, így utólag, valahogy úgy érezhettem magam, mint a félszemű kalóz, akinek a vállán egy mázsás súlyú papagáj csücsül, akit úgy hívnak: Felelősség.

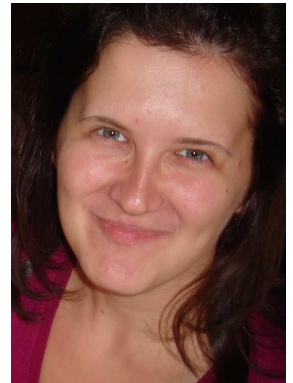
Csodaként éltem meg, hogy ennyi ismeretlen és nagyon különböző ember ennyire egy csapatként tud működni! Jó érzés volt tudni, hogy mindenkire 110 %-kal számíthatok, és legfőképp azt, hogy mindenki Jézust tartja elsőnek minden helyzetben! Reggelenként előkaptam a *Lélekfrissítőt*, ami rövid imákkal karöltve adott egy jó nagy löketet a napnak! Az estéket pedig imaközösséggel koronáztuk.

Mindemellett hatalmas szeretet vett minket körül a gyerekek, a lelkész család, az idősebb konyhai segítők részéről is. Szinte harapni lehetett a levegőben ezt a túlcsonduló érzést, higgyétek el, csodálatos volt! Visszagondolva ezekre a pillanatokra, Jézus szavai csengnek a fülemben: „*Arról ismerni meg, hogy az én követőim vagytok, hogy megmaradtok egymás iránt szeretetben.*”

Lélekfrissítő fordítói szolgálat

Csernovics Szidónia

A megtérésem után szívből szerettem volna mindenben Istennek szolgálni. Így történt az, hogy az ifinkben hirdették, hogy német nyelvű, női bibliaolvasó kalauz fordításához keresnek önként jelentkezőket. Akkor még szinte senkit nem ismertem személyesen az ifimben, de a szolgálatkészség és Isten szeretete túláradt bennem, így egyből lecsaptam erre a szolgálati lehetőségre. Isten tudta, hogy erősségem a német nyelv, és tudta, hogy használni akar engem az Ő Országának építésében. Türelmetlenül vártam, hogy teljenek a hónapok, míg a tényleges fordítói munka/ szolgálat elkezdődik.

Végre eljött az első fordítás ideje, aminek határideje volt. Olyan csodálatos dolog volt az első nyomtatott, magyar példányt a kezünkbe venni! A nehézség számomra a határidőben rejlik. Nem erősségem a pontosság, és sajnos az utóbbi időben kevésbé tudtam betartani a leadási határidőt. Ez nagyon zavar. Mérlegre tettem a szolgálatomat, és arra jöttem rá, hogy Isten minden alkalommal készített nekem egy-egy mondanivalót, gondolatot, amivel személyesen szólni akart hozzám. Isten figyelmeztetett, hogy valóban nem fogom tudni tökéletesen végezni a szolgálatot, ha nem teljesen Vele végzem; aláatra hívott, arra, hogy minden alkalommal hálás szívvel kezdjem és végezzem a fordítást, mert Ő ezen keresztül is szólni akar hozzám. Legutóbbi alkalommal az 1Sám 20, 42b-ben Jonatán és Dávid barátságára hívta fel a figyelmemet. Arra, hogy milyen csodálatos, békés és nyugodt nehéz körülmények között is két olyan ember kapcsolata, aki Istennel jár. Mert a békességüket Istentől, az élő víz forrásából nyerik. Hasonló, erővel és örömmel teljes, személyes mondanivalókat kívánok minden egyes *Lélekfrissítő* olvasónak!

Új kezdeményezések

Megújult honlap

A honlap megújítását már több éve elterveztük, de maga a megvalósítás—főleg anyagi okokból—sokáig váratott magára. Több önkéntes be, majd kiszállt, sok volt a kuszaság. A végén Isten kirendelt több segítséget, így sikerült átadnunk az új honlapot.

A célünk a frissítéssel az volt, hogy—a kulcsíny javításán túl—könnyebben és sokrétűbben használható oldalt hozzunk össze. Az új honlapon az alábbi változások a legfontosabbak:

- ◆ A kiadványok elektronikusan megrendelhetőek
- ◆ Lehetőség van több helyen a hozzászólásra („kommentelésre”)
- ◆ Lehetőség van induló Kereszt-kérdések sorozat bejelentésére
- ◆ Egyértelműen el lettek különítve a különböző támogatási lehetőségek, mint önkéntesség, imádság, adakozás
- ◆ Egyszerűsödött a hírlevélre való feliratkozás
- ◆ Van regisztrációs lehetőség

A honlap további finomításokon fog még átesni a jövőben, melyhez várjuk a további javaslatokat is.

Követő program gyerekeknek

Régóta szerettük volna valamilyen formában tartani a kapcsolatot azokkal a gyerekekkel, akik részt vettek a nyári táborokban, de eddig nem találtuk meg ennek a legmegfelelőbb módját. Most végre sikerült *Szupercsapat* néven olyan kiadványt készítenünk a gyerekeknek, amely az angol gyakorlás lehetőségén túl reményeink szerint Jézushoz is közelebb viszi őket. Kérünk, imádkozzatok a kiadvány sikeréért!

Angol Biblia klubok

2010 ősztől három helyen folytathattuk angol Biblia klubjainkat: a *nagytarcsai evangélikus gyülekezetben* (ez dupla klub, 2 korosztálynak), a *ELTE-Radnóti gyakorló általános iskola és gimnáziumban*, valamint a *Szenczi Molnár Albert Református általános iskolában*.

Nagytarcsai Evangélikus gyülekezet:

A klubban *Steven Jemmett* mellett *Papolczy Enikő* és *Antal Ágnes* segít. A klub nagyon jól indult. A tizenéves csoportba főleg nem keresztény háttérű fiatalok járnak, és páran közülük az ezt megelőző gyermekklubban is segítene. *Steven* távollétében *Lidis Garbovan* segít a klubban.

Szenczi M. Albert Ref. Ált. Iskola

A segítők hiánya miatt későn tudott csak elindulni a klub. Végül *Verner Katinka* vállalta átmenetileg a vezetését, de az ő helyére hamarosan szükségünk lesz valaki másra. Az első alkalommal pár gyermek jelentkezett csak, de *Katinka* körbejárta az iskolát, és behozott még sok gyereket, így vagy nyolc gyerkőccel kezdhettünk. A klub szépen beindult, így kérünk, imádkozzatok *Katinka* utódjáért!

ELTE-Radnóti Általános iskola

A szinte már szokásos nehézségekkel indult a klub ebben az iskolában. Kevés volt az érdeklődő, így végül hitben kilépve egyszerűen csak meghirdettük az alsós osztályokban a klubot egy adott napra, és vártuk a jelentkezőket. Végül 6-7 gyermek jött, és jár azóta is. *Steven* távollétében *Ruth Russel* vállalta a helyettesítést. A magyar segítők *Papp Dorina*.

KERESZT KÉRDÉSEK

Csoda Fóton

2010 tavaszán rendezték meg Fóton a *Kereszt-kérdések* sorozatot. Isten hatalmas erővel munkálkodott/munkálkodik a gyülekezetben, sokan jutottak hitre a sorozat alkalmain keresztül. Néhány beszámoló:

Az elmúlt hónapokra ha visszanezék, egyfajta ujjongó hálaadás tölt el. Hálaadás Isten csodáiért. Hálaadás az élő Isten felé, aki Szentlelke és Igéje által közöttünk jár, bennünk él, és hatalmasan munkálkodik. Egyszer csak azt vettük észre, hogy egyre több és több ember szíve nyílik meg Isten felé, és kezdi el keresni Őt. Ki nyomorúságában, ki pedig kíváncsiságában, Isten által vonzva. És

Isten ezeket a kereső embereket egy csapatba terelte össze márciusban, amikor is elkezdődött a *Kereszt-kérdések* sorozata. Miközben hallgattuk az előadásokat, egyre több kérdés fogalmazódott meg a szívekben, amiről egyre bátrabban és őszintébben tudtunk beszélgetni. És jöttek azok a bizonyos csodák. Egyre hosszabbak lettek a hétfő esték. Aztán a hétfő esték sem voltak elegendőek, jöttek a személyes beszélgetések. Sok szív talált haza az Atyához. Sok szív értette meg, ki az a Jézus, miért halt meg a kereszten, és hogy milyen jó dolog az Ő megváltott gyermekeként az Ő nyomdokaiba szegődni! Voltak örömteli felismerések, voltak csodálatos szabadulások, amelyek után elkezdődhetett az igazi élet—Jézussal.

Sebestyén Júlianna beosztott lelkipásztor

A résztvevők írták:

„Tiszteletes asszonynak szóltam, hogy nem vagyok megkeresztelve. Mondta, indul a „Kereszt-kérdések”, ha tudok, menjek. Mentem is hétfő esténként. Először nem is mertem kérdezni, utána nagyon belejöttem. (..)Jézus elkezdett munkálkodni bennem. A tiszteletes asszony segített abban, hogy kiderüljön, Ki hiányzik az életemből, s megtörtént, amire már olyan régóta vágytam: Jézus Krisztus új szívét adott, megtértem! Az Úr vagyok, van üdvösségem, megtaláltam a helyem!” K.M.

„Elkezdtem járni a „Keresztkérdések” sorozatra. 10 héten át, hétfő esténként voltak az alkalmak. Először még értetlenül ültem, de ahogyan kezdtem megérteni a dolgokat, azon kaptam magam, hogy otthon vannak a gyermekeink, egymásra vigyáznak, és mi nem akarunk hazamenni (férjemmel együtt jártunk). Először csak

félve, később egyre bátrabban tettük fel a kérdéseinket, együtt sírtunk és neveltünk. A tanfolyam felénél kezdtem érezni, hogy itt van az a valami vagy Valaki, ami vagy Aki hiányzik belőlem, hiányzik az életemből. (..) Mivel már olyan szinten vágytam egy más életre, időpontot kértem a tiszteletes asszonytól, ahol feltehettem azokat a kérdéseimet, amelyekre a sorozat alatt időhiány miatt nem kaptam válaszokat. Átbeszéltünk mindent és megkértem, segítsen nekem a megtérésben. Pár nap múlva, gombóccal a torkomban léptem be a templomkapun, és tudtam: egy teljesen más emberként fogok kijönni. Előtte nagyon sokat olvastam, sok hanganyagot hallgattam. Ezek alapján összeírtam a bűneimet. Összeírtam és megtagadtam. Isten pedig kiemelt és megszabadított tőlük.” K.K.

Budapest-Fasori Református gyülekezet

A Bp. Fasori gyülekezetben ez év tavaszán rendeztük meg először a sorozatot. Lelkésztársam (Somogyi Péter –a szerk.) örömmel számolt be a korábbi gyülekezetükben átélt jó tapasztalatairól. Kíváncsian, de az újdonság miatt egy kis tartózkodással és némi izgalommal vártam a szokatlan formában történő evangélizációt.

A mintegy 30 jelentkező fele szinte teljesen „kivülálló” volt, másik fele a gyülekezetből verbuválódott. Az egyszerű vacsorák barátságos ismerkedés lehetőségét adták. Hamarosan kiderült, hogy az előadások ugyanazt a kihívást jelentik a szolgálónak, mint amikor igehirdetést tart „normál keretek” között. Meglepett az előadások gazdag anyaga és mélysége. Nagyon jó, ahogyan Jézust bemutatja. Nem is gondoltam, hogy Márk evangéliumában ilyen sokoldalúan felfedezhető Jézus isteni volta. Jó az is, ahogy a bűnt, mint „lázadást” adja elénk a tanítás. Nem hogy nem keni el az üdvösség-kárhozat kérdését, hanem igen biblikusan és érthetően – ugyanakkor nem erőszakoltan – döntés elé állítja a hallgatót.

A nagyobb létszám miatt 5 csoportot is alakítottunk, ez 10 csoportvezetőt jelentett. A vacsorakészítőkkel és lelkipásztorokkal együtt sokunk számára adott szolgálati lehetőséget. A csoportok együtt dolgozták fel az anyagot és a foglalkozások után mód nyílt közvetlen beszélgetésekre is.

Eredmény? Isten látja igazán, ami a lelkekben végbe ment. Többen jelentkeztek a felnőtt konfirmációra a tanfolyam után. Senki nem maradt érintetlen. A résztvevők nagy része azóta is ige-közelben él. Arra a döntésre jutottunk, hogy évente kétszer megrendezzük a tanfolyamot, amely mintegy bevezető evangélizációja a felnőtt konfirmációs tanításnak.

Igaz, hogy a vasárnap este 6-8-ig tervezett alkalmakra már ½ 5-től folynak az előkészületek és este 9 óra, amikor rendben és csendes imaközösség után elhagyhatjuk a termet, mégis megéri, mert az apostol igéi erősítenek: „*Mindenkinek mindenné lettem, hogy mindenképpen megmentsek némelyeket*” / 1 Kor 9 , 22 /.

Végh Tamás, lelkipásztor

Hálaadás és támogatáskérés

Több mint 1500 ember olvassa naponta az általunk kiadott Biblia-olvasó kalauzokat, és közel 400 gyermek vett részt a nyári táborainkban, hallva Isten Igéjét. Hálásak vagyunk Istennek mindezért, de ahhoz, hogy ez a szolgálat folytatódjon, sok támogatásra van szükség. **Mire költjük? Például:**

A fűtés és az áram kb. 50.000 Ft egy hónapban

450 Forintból 50 db A5-ös borítékot tudunk venni, amiben kiküldjük a Biblia-olvasó kalauzokat

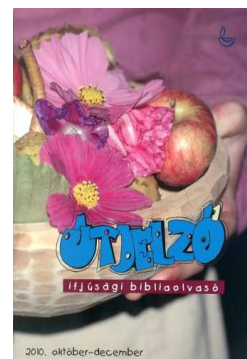
Kb. 30.000 Ft a postaköltsége a követő anyagnak, amit a gyerekeknek küldünk ki

Kérjük, segítse szolgálatunkat anyagi hozzájárulásával!

Egyéb hírek, imatémák

• Hamarosan megjelenik az **Útjelző** és a **Lélekfrissítő** legfrissebb példánya: **2011 január—március!** Az **Útjelző** 14 és 18 év közötti fiataloknak, míg a **Lélekfrissítő** nőknek szóló magyarázatos bibliaolvasó kalauz. Azoknak is ajánljuk, akik még nem olvassák rendszeresen a Bibliát, hisz ezeknek a füzeteknek a segítségével naponként meghallhatják Isten választ legfontosabb kérdéseikre.

• **Az idén is kérjük mindazokat, akiknek fontos a Szentírás Szövetség szolgálata, és akiket Isten áldásokkal és jó élményekkel gazdagított kiadványainkon vagy táborainkon keresztül, hogy támogassanak bennünket, ha lehet adójuk 1%-ával, vagy ha már elkötelezték magukat ezen a téren, akkor adományukkal** (idén több szegényebb gyermeket is támogatni szeretnénk a táborokban való részvételben). **Az adószámunk: 18057124-2-43.**

Előre is nagyon köszönjük a segítséget!

Irodánk és levelezési címünk
Tel/Fax:
E-mail:
Honlap:
Bankszámlaszám:

Szentírás Szövetség
 1091 Budapest, Kálvin tér 8.
 (06-1) 216-5115
 szszov@mail.datanet.hu
 www.szentirasszovetseg.net
 11742001-20058328